

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Medlem af Folketinget Jacob Mark (SF) har den 19. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 48 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

19. november 2015

Spørgsmål nr. 48:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 19. november 2015 fra Institut for Menneskerettigheder, jf. L 62 - bilag 4.

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Svar:

1. Institut for Menneskerettigheders høringsvar af 19. november 2015 (L 62 – bilag 4) vedrørende lovforslaget indeholder en række anbefalinger om bl.a. frihedsberøvelse af asylansøgere ved indrejsen i Danmark, suspension af domstolsprøvelse, opholds- og meldepligt, lovforslagets behandling (manglende høringsproces) samt bistand fra private aktører.

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Ref.-nr. Dokument nr.

Der henvises generelt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af lovforslagets forhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

2. For så vidt angår frihedsberøvelse af asylansøgere i forbindelse med indrejsen i Danmark, anbefaler instituttet bl.a., at der i den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 1, 6. pkt., fastsættes en øvre grænse for frihedsberøvelsens varighed, og at det præciseres, at frihedsberøvelse forudsætter en individuel vurdering af den enkelte udlændings forhold, jf. EMRK artikel 5, stk. 1, litra f.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet er enig med Institut for Menneskerettigheder i, at frihedsberøvelse forudsætter en individuel vurdering af den enkelte udlændings forhold, jf. EMRK artikel 5, stk. 1, litra f.

Som det fremgår af lovforslaget, kan politiet efter bestemmelsen kun frihedsberøve asylansøgere, hvis det er nødvendigt – og kun så længe det er nødvendigt – for den indledende registrering og sagsbehandling. Om varigheden af en frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 1, 6. pkt., henvises der til besvarelsen af spørgsmål nr. 11 til lovforslaget.

Om udlændinges forhold under frihedsberøvelsen henvises der til besvarelsen af spørgsmål nr. 50 til lovforslaget.

3. Hvad angår den foreslåede suspensionsordning i § 37 k, anbefaler Institut for Menneskerettigheder, at der fastsættes en øvre grænse for fraværet af domstolsprøvelse efter anmodning (f.eks. 7 eller 14 dage), og at det præciseres, at myndighederne og domstolene i videst muligt omfang fortsætter med at gennemføre domstolsprøvelse, således at overskridelsen af den almindelige frist på tre døgn begrænses mest muligt for den enkelte udlænding. Endvidere anbefaler instituttet, at det i § 37 k angives, at suspension af (automatisk) domstolsprøvelse i almindelighed kun kan ske i 14 dage ad gangen, og at muligheden for suspension begrænses til at omfatte frihedsberøvelser efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 6. pkt.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet er enig med Institut for Menneskerettigheder i, at EMRK artikel 5, stk. 4, indebærer en ret for frihedsberøvede udlændinge til at indbringe spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed for domstolene, der hurtigst muligt træffer afgørelse herom.

Ministeriet er endvidere enig i, at artikel 5, stk. 4, sætter en grænse for, hvor længe der må gå, fra en udlænding anmoder om at blive fremstillet for retten, og til dette sker. Som det også fremgår af instituttets hørings svar, følger det af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt domstolsprøvelsen er sket med den fornødne hurtighed, ikke kan besvares abstrakt. Spørgsmålet må i stedet afgøres på baggrund af omstændighederne i den konkrete sag. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til Domstolens dom af 20. januar 2005 i sagen *Mayzit mod Rusland*, præmis 49.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet er desuden enig i, at myndighederne og domstolene i videst muligt omfang skal fortsætte med at gennemføre domstolsprøvelse inden for tre døgn, selv om der er truffet beslutning om suspension af den automatiske domstolsprøvelse. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 6 til lovforslaget.

For så vidt angår Institut for Menneskerettigheders bemærkninger vedrørende fastsættelse af en øvre grænse for suspensionsperiodens varighed, henvises der til besvarelsen af spørgsmål 33 til lovforslaget. Det bemærkes i tilknytning hertil, at politiet og domstolene skal overholde kravene til hurtig domstolsprøvelse i EMRK artikel 5, stk. 4, og den løbende praksis herom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Med hensyn til længden af en suspensionsperiode efter den foreslåede bestemmelse i § 37 k kan der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 39 til lovforslaget.

Hvad angår instituttet anbefaling om, at den foreslåede § 37 k bør begrænses til alene at omfatte frihedsberøvelser efter den foreslåede § 36, stk. 1, 6. pkt., henvises der til besvarelsen af spørgsmål nr. 37.

4. Med hensyn til opholds- og meldepligt anbefaler Institut for Menneskerettigheder, at det præciseres, at indgreb i bevægelsesfriheden for afviste asylansøgere og andre udlændinge uden lovligt ophold alene kan ske efter en konkret og individuelt begrundet proportionalitetsvurdering, og at det endvidere præciseres, at det ved den nævnte proportionalitetsvurdering må tillægges vægt, at afviste asylansøgere ikke har begået eller kan formodes at ville begå kriminelle forhold. Instituttet anbefaler derudover, at den nævnte proportionalitetsvurdering skal foretages løbende og mindst hver 6. måned, og at myndighederne konkret og individuelt skal tage stilling til, om det vil være i strid med EMRK artikel 3 at pålægge en udlænding på tålt ophold fortsat opholds- og meldepligt.

Udlændinge- og Integrations- og Boligministeriet er enig med Institut for Menneskerettigheder i, at afviste asylansøgere og andre udlændinge uden lovligt ophold alene kan meddeles opholds- og meldepligt, hvis det er nødvendigt med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til udsendelse, og mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige. Politiet skal i den forbindelse løbende vurdere, om betingelserne for pålæg om opholds- og meldepligt fortsat er opfyldt. Hvis dette ikke er tilfældet, skal pålægget ophæves. Politiet skal også vurdere, om pålæg om opholds- og meldepligt er foreneligt med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK artikel 3. Det bemærkes i den forbindelse, at formålet med pålæg om opholds- og meldepligt er at tilskynde de pågældende, der ikke har lovligt ophold i Danmark, til at medvirke til en frivillig udrejse af landet, og at pålæg således vil kunne opretholdes i en længere periode, hvis den pågældende ikke medvirker til udrejsen.

5. For så vidt angår Institut for Menneskerettigheders bemærkninger om høringsprocessen, henvises der til besvarelsen af spørgsmålene 21 og 22 til lovforslaget.

6. For så vidt angår Institut for Menneskerettigheders bemærkninger om den foreslåede bestemmelse § 37 i om bistand fra private aktører, henvises der til besvarelsen af spørgsmål 25 til lovforslaget.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft